

Kotitontun syntymäpäivät

Kotitontun syntymäpäivät

Olipa kerran pieni kotitonttu, joka asui pienessä mökissä keskellä suurta metsää, pitkien kuusten kätkössä. Tonttu oli asunut mökissä ja monta vuosikymmentä.

Kesä oli kauneimmillaan ja se tiesi sitä, että tontulla on pian syntymäpäivä. Tonttu katseli mökissä ympärilleen ja huomasi, että ruokakomero ammotti tyhjiyttään ja mökki oli muutenkin vähän synkän näköinen. Miten hän nyt voisi syntymäpäiväänsä täällä järjestää, kun vieraille ei ole tarjota mitään eikä mökkikään ole koristeltu?

Tonttu istahti pirttipöydän ääreen ja mietti hetken. Yhtäkkiä ulkoa alkoi kuulua monia pieniä askelia ja joku koputti oveen. Tonttu riensi avaamaan ja oven takana jonossa odottivat hänen parhaat ystävänsä, pieni metsähiiri joka asusteli pihaliiterissä, ja orava, jonka koti oli mökkiä ympäröivässä suuressa kuusessa. Ystävät astelivat sisään ja istahtivat kukin omalle penkilleen. Hetken kuluttua he huomasivat, että kotitonttu oli kovin murheellisen näköinen.

Mikä sinua tonttu painaa, tiedusteli hiiri.

No, tonttu aloitti. Kesä on kauneimmillaan ja minulla on kohta syntymäpäivät. Mutta minulla ei ole mitään mitä tarjota vieraille ja mökkiäkään ei ole koristeltu kauniiksi.

Siinä samassa orava hypähti tuolillaan ja tokaisi - eihän tässä ole mitään hätää. Me autamme sinua keräämään syntymäpäiväjuhlaan kaikkein parhaimmat eväät ja koristellaan mökki yhdessä oikein kauniiksi, jatkoi orava.

Hiirikin innostui, että hän tietää kyllä tässä lähellä monta paikkaa, mistä he saisivat kerättyä niin hyvää syötävää, kuin kauniita koristeitakin.

Kotitonttu asteli ikkunan eteen ja katseli ulos. Pilviä alkoi kerääntyä taivaalle ja se tietää sadetta. Meidän pitäisi olla nyt ripeitä ja lähteä heti matkaan, ehdimme sitten illaksikin takaisin kotiin, hoputti tonttu.

Yksin askelin nämä kolme kaverusta astelivat pihamaalle ja hiiri opasti heidät kulkemaan heti ensimmäistä polkua kohti metsää oravan kotikuusen vierestä.

Orava kantoi selässään pientä konttia, johon kaikki voisivat kerätä sopivaa syötävää.

Ensimmäisenä kotitonttu huomasi makoisan punaisina helottavat metsämansikat pienen mättään katveessa. Pian mansikat oli kerättynä mukaan ja saipa tonttu maistaakseenkin muutaman, niin paljon marjoja löytyi. Seuraavassa polunhaarassa orava singahti nopeasti

kohti vanhaa koivua. Oksat rytisten orava pomppi yli kivien ja kantojen ja mitä hän olikaan löytänyt. Maittavia ketunleipiä ja vieressä suuri pensas metsävadelmia. Orava avasi jälleen konttinsa ja kaverukset keräsivät pian kaikki talteen.

Hiiri tiesi, että hetken vielä käveltyään kolmikko tulisi aukealle, josta aivan varmasti löytyisi mustikoita ja maittavia koivunlehtiä, joista voisi keittää vaikkapa teetä. Pian he olivatkin perillä ja koko metsämätäs helotti sinisenään suuria pulleita mustikoita. Oravan kontti kävi pian ahtaaksi ja kotitonttu oli onneksi varautunut ottamalla mukaan kaksi pärekoria, joihin loput marjat voisi kerätä. Toiseen koriin laitettaisiin sitten koristeita mökkiä varten.

Tonttu, hiiri ja orava päättivät kääntyä takaisin kotiinpäin, mutta kiertää nyt eri polkua metsän tuolta puolen. Tuon polun varrella kasvaisi mitä kauneimpia pellonpiennarkukkia, joita ystävykset voisivat yhdessä kerätä koristamaan kotitontun mökkiä. Aikansa käveltyään polku leveni hieman ja pian polun reunoja koristivat niin päivänkakkarat, koiranputket, apilat ja hiirenvirnat. Toisella puolella rehottivat käenkaali, maitohorsma ja muutama tupas saunakukkia.

Kukat piti kerätä nätisti sopivaksi kimpuksi ja varoa, etteivät terävät varret tekisi haavaa sormiin ja käpäliin. Hiiri laski, että jos he jaksaisivat kerätä viisi kimpullista kukkia, se riittäisi koristelemaan mökin kuistin, pienen porstuan ja pirttipöydällekin riittäisi oma kimppunsa. Ilta alkoi jo hämärtää, kun viimeinenkin kimppu oli saatu kerättyä. Sade oli onneksi pysytellyt poissa.

Hiljalleen mökin nurkkahirret siinsivät jo polun päässä ja pian he olisivat kotona. Kolmikko sopi koristelevansa huomenna mökin heti päivän valjettua ja tonttu päätti askaroida maanmainiota marjakiisseliä vielä ennen nukkumaanmenoa.

Ennen kuin hiiri ja orava lähtivät kumpikin omaan kotiinsa, he tiedustelivat tontulta mitä hän toivoisi syntymäpäivälahjaksi.

Tonttu kohotti kulmiaan ja tokaisi, että kaverukset olivat antaneet hänelle jo parhaimman syntymäpäivälahjan. He olivat auttaneet tonttua hakemaan vähän syötävää juhliin ja kauniita kukkia mökin koristamiseksi. Siinä sitä oli lahjaa kerrakseen ja tonttu oli ikionnellinen, kun ystävät vaan saapuisivat huomenna juhlimaan yhdessä.

Hiiri ja orava katsoivat toisiinsa ja totesivat, että he tuskin malttaisivat nukkua odottaessaan niin huomisia juhlia.

Pian piha hiljeni, tonttu sytytti leivinuuniin pienen tulen ja alkoi putsaamaan marjoja. Kiisselin valmistuttua tonttu kömpi pieneen vuoteeseensa ja näki mitä upeimpia unia huomisista juhlista. Ja parhaista ystävistään.

